

Menighets- NYTT

fra Vennesla frikirke, nr. 3 2019

Bak fra venstre: Mariann Godtfredsen (leder), Jonas Løyning, Sindre Bronebakk, Preben Tobias Venemyr, Fredrik Uglehus Moseid, Lars Marlov Bakken (leder).
Foran fra venstre: Tiril Tomine Olsen Fredriksen, Even Austenå, Geir Ove Bakken (pastor), Vilde Granly, Hedda Kristiansen.

Pastoren har ordet

Moses var sliten! Han hadde riktignok bikket åtti, men han hadde fremdeles en kropp som tålte både ørkenvandring og fjellturer. Årene som gjeter for svigerfarens småfe hadde gjort ham seig, men det var ingenting som hadde forberedt ham på dette!

Rekke på rekke med folk som var blitt tilsidesett ved arv, lurte av selgeren, urettferdig behandlet av arbeidsgiveren, fornærmet av naboen – det var ingen ende på hvor mange saker folk kunne krangle om. Og alle kom de til ham, for at han skulle dømme og ordne opp for dem!

Han lot kø være kø, reiste seg og gikk inn i teltet for å ta seg litt vann. Han sukket tungt, vasket ansiktet i vannfatet, og ble først oppmerksom på at svigerfaren var i rommet da han rakte ham en håndduk å tørke seg med.

«Hva er det du påtar deg for folket?» spurte svigerfaren. «Hvorfor sitter du alene og dømmer mens hele folket står omkring deg fra morgen til kveld?» Moses svarte som sant var: «Folket kommer til meg for å spørre Gud om råd. Når de har en sak, kommer de til meg.»

Svigerfaren kikket ut teltåpningen og ristet på hodet. «Det er ikke bra, det du gjør, Moses. Både du og folket som er hos deg, vil bli helt utslitt. Dette er altfor tungt for deg.»

Moses åpnet munnen for å protestere, men svigerfaren løftet pekefingeren mot ham.

«Du kan ikke gjøre det alene. Jeg vil gi deg et råd, og Gud skal være med deg. Du skal se deg ut dyktige menn av hele folket, menn som frykter Gud, er pålitelige og hater urett vinning. Du skal sette dem til å være førere over tusen, hundre, femti og ti. De skal skifte rett blant folket til enhver tid. Hver stor sak skal de komme til deg med, men hver liten sak skal de dømme selv. Slik skal du lette byrden for deg og la dem bære den sammen med deg.»

Vi kan enkelt overføre situasjonen Moses befant seg i og lære noe viktig om vårt eget menighetsarbeid.

Guds rike bygges ikke på enkeltmenneskers solospill. Det er altfor mange baller å holde i spill til at ett menneske kan sjonglere dem på egen hånd.

Guds rike bygges i fellesskap. Idealet for oss kristne er å være hverandres tjenere, ikke bare bli betjent.

Jeg vil oppmuntre deg til å se på ditt bidrag til fellesskapet som noe viktig og godt! Du er betydningsfull, og din innsats gjør en forskjell!

Tusen takk, og vær velsignet!

HILSEN TOR MICHAL KINN

DETTE

brenner jeg for

Vi vil i tiden framover utfordre Eldsterådets medlemmer til å skrive noen linjer i Menighetsnytt under overskriften «Dette brenner jeg for».

Først ut er Kristin Lie som er leder av Eldsterådet:

Jeg brenner for at mennesker skal ha et rett og sant bilde av hvem Gud er, og hvem vi er i hans øyne. Gud er vår gode far som elsker ALLE mennesker med en betingelsesløs kjærlighet. Han vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne. (1. Tim2,4.)

Han ønsker å være mest mulig involvert i livene våre, slik at han kan få vist oss mest mulig av sin kjærlighet, sin allmakt og sin nåde.

Jeg brenner for at dette ikke bare skal være en teori vi hører gang på gang, men at det skal være en sannhet vi erfarer gang på gang.

Vi mennesker har så lett for å begrense Gud. Vi prøver å få han til å passe inn i våre rammer og vår virkelighet, men Gud er så uendelig mye større. Vår forstand kan ikke fatte eller romme Gud, men vi kan tro på ham og tilbe ham. Som menighet kan vi hjelpe og oppmuntre hverandre til å leve nær Gud slik at han kan få vist oss mer av hvem han er. Dette ønsker vi skal skje i alle de ulike fellesskapene vi har i menigheten vår, og i alle generasjoner.

Denne høsten ønsker vi å sette ungdomsarbeidet i et særlig fokus. Vi er så takknemlige for ungdommene i menigheten vår, og ønsker å legge godt til rette for at de skal trives og få erfaringer med Gud i livene sine. Vi er glade for «ett-åringene» Anna Maria og Martha som skal være i menigheten vår dette året!! Hjertelig velkommen til dere!!

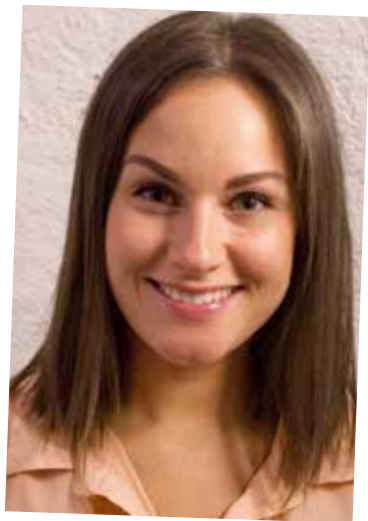
Vi trenger også andre som vil være med i arbeidet blant ungdommene. Ta kontakt med Tor Michal hvis dette er noe for deg.

Alphakurset er så vidt i gang. Vi er en fin gjeng med deltagere og medarbeidere som skal være sammen 10 onsdagskvelder, samt en lørdag, nå i høst. Alpha er et flott konsept der vi blir kjent med nye, spiser god mat sammen, får god undervisning og det gis anledning til mange gode samtaler i grupper.

Vi har veldig mye flott arbeid i menigheten vår. Du er hjertelig velkommen til å være med på det som passer for deg! Hvis du ønsker å være medarbeider i noe av arbeidet, er du hjertelig velkommen til det. Bare ta kontakt!

KRISTIN LIE

Elisa er tilbake!

Elisa Heiseldal er nå tilbake som omsorgsarbeider etter et år med foreldrepermisjon. Hjemme har hun og Ronny nå to småjenter, Maline på 4 år og Ingrid på 10 mnd.

Vi har stilt henne noen spørsmål om hvordan det er å komme tilbake, og hva hun vil vektlegge i arbeidet. Elisa forteller:

Det var veldig godt å komme tilbake på jobb, fint å treffe gode kolleger igjen, og å være litt mer med i menighetslivet etter et år med helt annet fokus. Det er bra å bruke hodet på en litt annen måte, samtidig som jeg savner Ingrid, og synes det er litt sårt å gå fra henne fordi hun er så liten. Men, jeg vet hun har det godt med pappen sin som er hjemme i permisjon to dager i uken.

Jeg jobber som vanlig 50%, er på kontoret tirsdager og torsdager. Resten av tiden går til besøk, barne- og ungdomsarbeid, og møtevirksomhet på kveldstid.

Nå som Elin dessverre snart går av med pensjon, vil jeg overta en del av det administrative arbeidet på kontoret. Medlemsregistrering, protokollhendelser, post osv. Det trives jeg med. Jeg følger Elin litt tett nå om dagene for å lære meg alle kunstene og den kompetansen hun sitter på etter flere år som ansatt på kontoret. Hun er jo som et leksikon som kjenner til de fleste, og hun vil bli savnet noe veldig..!

Samtidig er jeg fortsatt omsorgsarbeider, og bruker meste parten av tiden min på omsorgsfunksjoner som samtale og sjelesorg, oppfølging av frivillige, ulike samarbeid innad i menigheten, og oppfølging av ettåringene våre. Min stilling vil fremover ha mer fokus mot de unge. Jeg håper og tror jeg kan bli brukt godt der.

Jeg vil spesielt nevne at vi er helt avhengig av å få beskjed dersom noen er syke, eller er i en livssituasjon hvor det trengs ekstra hjelp. Gi meg et hint dersom du vet om noen, eller du trenger noe selv.

Samtidig er det like viktig at flere i menigheten engasjerer seg i tjeneste, enten smått eller stort. Mitt ønske er at vi skal kunne stille mannsterke når noen trenger støtte. Vi er jo mange, og jeg tror at de fleste kan gjøre NOE. Godhet ligger meg fortsatt på hjertet.

HILSEN ELISA

Å duge, duger, DUGNAD!

Jeg hadde helt ærlig glemt hvor GØY det kan være med dugnad! Men det er klart; når flere er sammen og jobber målrettet, er det også mye man får utrettet! Og slikt gir energi. Og en følelse av å **duge på dugnad**.

Diakonrådet fikk ansvaret for å planlegge og organisere dugnad for å skrape og male nabohuset - som for øvrig skal omtales som nettopp «Nabohuset» videre.

I utgangspunktet ble to lørdager i august satt av, og Frikirkas medlemmer ble oppfordret til å delta, formalisert ved å skrive seg på liste. Informasjon om dugnadsdagene ble gitt under gudstjenester og på Facebook.

Grunnet ustabil vær ble det i praksis arbeid én lørdag samt noen ettermiddager. Som resultat av innsatsen som er lagt ned, har Nabohuset og garasjen byttet farge fra grønt til hvitt, gress har blitt klippet, inngjerding har blitt fjernet og bed har blitt ryddet.

Tusen takk til gjengen av unge og voksne som har brukt av sin fritid til denne tjenesten!

PS: Før ettåringene Martha og Anna Maria kan flytte inn, vil det bli avholdt en ny dugnad for nedvask og innredning. Så for de av dere som gikk glipp av forrige runde, kommer det nye sjanser til å bidra med arbeidskraft!

Mer informasjon om dette kommer – så følg med!

HILSEN MARTHE S HARKET

Ungdomsarbeidet vårt

Høsten er i gang, og med det våre ulike aktiviteter. Fra denne høsten har vi noen nye tilbud til ungdommene våre.

JUNIOR (vårt tilbud for 5.-7.klassinger fredager kl 19) fikk mange nye ledere denne høsten. Runar Steinsland og Mari Eikeland, som har drevet dette flotte arbeidet i mange år, etterlyste flere voksenledere. Og de kom! Harald Lunden tok på seg rollen som ny hovedleder, og fikk trommet sammen en gjeng med flotte ledere som nå er godt i gang allerede!

FRIK (vårt tilbud fra ungdomsskolealder og oppover, annen- hver fredag kl 19.30 – nytt tidspunkt!) har også fått flere nye ledere. Fokuset er todelt: ha det moro sammen i et godt miljø, hvor man blir kjent og finner vennskap, og å bli utfordret og omsluttet av det gode budskapet om Jesus gjennom talen og musikken. Før bladet gikk i trykken har vi hatt én frik-samling som var kjempegøy!

BIBELKLASSEN (vårt tilbud fra 7.klasse og oppover, søndager kl 11.00) foregår parallelt med gudstjenesten. Ungdommene møtes oppe i hovedsalen, og går ned i bibelklasserommet samtidig som barna går til søndagsskole. Her får de spennende bibelundervisning og ofte er det en konkurranse eller

lek etterpå.

Nytt av året er **SMÅGRUPPER FOR UNGDOM**. Den første jente-gruppa ledes av Maren Granås og Carina Sund. Den første guttegruppa ledes av Jøran Birkedal.

Som det kan leses om annet sted i bladet, skal også **NABO-HUSET**, hvor ettåringene våre bor, være et sted for ungdommene å treffes. Vennskap og relasjoner er kjempeviktig, og vi tror ved å legge til rette for de unge på denne måten, kan det skapes et godt miljø hvor de blir ivaretatt både nå og når de blir eldre.

Vår musikkarbeider, Thomas Fagervik, leder **LOVSANGSBAND** med ungdommer der de lærer å spille i band, og får spille på Junior, Frik og etterhvert på gudstjenestene.

Vi er veldig takknemlige for alle dere som står på for ungdommene våre! Dere som ber, be for ungdommene og de som arbeider med dem!

TOR MICHAL KINN

ETTÅRINGENE VÅRE

Martha Våge (20) fra Årdal i Ryfylke (bilde venstre) og Anna Maria Jacobsen (23) fra Sveio (bilde høyre) er ettåringer i menigheten dette skoleåret. I fjor gikk de begge på Bibelskolen i Grimstad og har i år valgt å gå ett år til, på en linje som heter «Til tjeneste». Dette er et oppfølgingsprogram hvor de skal erfare kjerneverdiene til bibelskolen: elsket – utrustet – sendt. Som studiepraksis arbeider de i vår menighet, og vil være på Bibelskolen noen uker for undervisning, fordelt gjennom året.

De skal primært være med i vårt ungdomsarbeid. Martha er allerede i gang på Junior og Anna Maria er aktivt med på Frik. De vil begge være med på konfirmantopplegget vårt, Popcorn. De

bor i Nabohuset (til kirka), og målet er at dette skal bli en sosial arena for ungdommene i menigheten.

«I huset ønsker vi å ha et inkluderende fellesskap, der det er rom for både tro og tvil, latter og tårer, seriøsitet og moro. Vi håper dette blir en plass hvor ungdommene opplever at de kan komme akkurat som de er!» sier jentene.

«Vi er begge glad i både Jesus og mennesker, og liker å finne på ulike aktiviteter, så vi ser frem til å bli bedre kjent med både unge og gamle i menigheten.»

TOR MICHAL KINN

Rapport

fra konfirmantleiren

En pastorkollega av meg uttalte på avslutningsgudstjenesten på leirens siste dag, med både konfirmanter og foreldre tilstede: "Dette var tidenes konfirmantleir!" For å etterpå si «det sier jeg hvert år».

Sånn er det for oss ledere som er med på leir, vi opplever det som en fantastisk uke. Å få lov til å være sammen med og bety noe for så mye flott ungdom er stort! Så kan vi dra «gladslitne» hjem!

105 konfirmanter og 32 ledere fra så og si alle frikirkene på Sørlandet deltok på leiren. Dagene består av bibeltimer, grupper, aktiviteter, kveldsmøter og en del fritid.

Så opplever vi hvert år at leiren betyr en forskjell for ungdommene i forhold til tro. Det er forskjell på å kjenne veien og å

vandre på veien. Den beste måten å lære om bønn på er å be. Learning by doing.

Hver morgen hadde vi derfor stille stund med bibel, bønn og ettertanke. På kvelden var det en leder på alle rom og hadde aftenbønn. Det var også mange som tok gode valg på leiren med stor betydning for livet.

En del av konfirmantene fortsetter med TØFF-kurs i Kristiansand Frikirke en gang i måneden. Dette er et kurs hvor ungdommene kan fortsette å ta steg i tro, kunnskap og kjennskap. TØFF avsluttes med teamtur til Kaliningrad i juni 2020.

GEIR OVE BAKKEN

Hvorfor

er Martin Luther
så viktig?

....spør du kanskje...

Martin Luther er viktig så lenge han gir oss Jesus Kristus. Gir han Jesus til oss? Til det er svaret, ja! Martin Luther gir oss Jesus. Han gir oss Guds ord, han gir oss Loven i sin klareste strenghet, og han gir oss Evangeliets søteste trøst.

«Nåde være med dere og fred fra Gud Fader og vår Herre Jesus Kristus,» Galaterne 1:3

Den fred verden gir, trykker ikke noe annet enn at vi får ha kropp og eiendom i fred. Tilsvarende lar verdens nåde oss nyte det vi eier. I anfeltelsen derimot og når tiden kommer da en skal dø, da hjelper verdens nåde og fred ingenting. Fri en fra anfeltelsen, fortvielsen eller døden, det makter den ikke.

Når Guds nåde og fred er til stede derimot, da er et menneske sterkt nok til å tåle både kors og gode dager, både sorg og glede. Da får det nemlig styrke fra den seier Kristus vant ved sin død, og den begynner så smått å få overtaket på synden og døden i samvittigheten. Et slikt menneske har

nemlig trygghet på syndenes forlatelse, blir trøstet og får en god samvittighet.

Når et menneske slik har fått trøst og oppmuntring ved Guds nåde, det vil si syndenes forlatelse og den fred den gir samvittigheten, er det i stand til å tåle alle slags trengsler uten å miste motet, til og med selve døden.

Denne freden, Guds fred, er ikke gitt til verden, som verken interesserer seg for den eller forstår noe av den, men til dem som tror. Og den innfinder seg aldri av noen annen grunn enn ved Guds nåde.»

-Martin Luther, Den store Galaterbrevskommentaren (redigert)

TELLEF A GRANÅS

Synode og Presbyteriet

Hva ER det?

Kanskje er du kjent med disse begrepene og vet hva det er, men for mange er dette to fremmedord som ikke gir stort mening. Her kommer en forklaring:

Fakta er at dette er to ord som Frikirka er bygd opp på strukturmessig. Vi er faktisk – hold dere fast – et synodalt presbyterialt trossamfunn.

Kort forklart så er Synoden den øverste myndigheten for hele kirkesamfunnet. Det er på synodemøte hvert 3. år at den største kursen settes for vårt kirkesamfunn. Synodemøtet er på en måte vår generalforsamling. Samtidig er det sånn at de som er menighetens utsendinger til et synodemøte, forblir ”synoden” i Frikirka frem til neste ordinære synodemøte. Ordet synode betyr å gå samme vei. Dette vil si at mellom to synodemøter kan disse utsendingene kalles inn ved ekstraordinære saker. Synoden har ansvar for fellesarbeid og vedtar lover og regler for kirkesamfunnet.

Neste ordinære synodemøte er 3. - 6. juni 2021.

På synodemøtet hvert 3. år velges en synodeformann og nestformann, samt et synodestyre. Det er Jarle Skullerud som nå er synodeformann, altså Frikirkas øverste leder og tilsynsmann.

Ordet presbyterium kan gjerne byttes ut med tilsynsområder.

Frikirka er delt inn i fire tilsynsområder: Nordre, Vestre, Søndre og Østre.

Hvert område har vært tredje år presbyteriemøte. Her velges to tilsynsmenn (formann og nestformann) som har jevnlig tilsyn med sine menigheter. Her i sør er det 20 menigheter som tilhører Søndre presbyterium og Arnfinn Østerberg er vår tilsynsmann.

Hvert 3. år har vi tilsynsbesøk hvor vi som menighet blir ”sett i korta”. Dette oppleves som en god trygghet og som god omsorg. Tilsynsmennene kan også brukes i forhold til konflikter og veiledning.

Nå i høst er det presbyteriemøte i Birkeland Frikirke 18. - 19. oktober.

Saker som skal opp der er blant annet samarbeid mellom menigheter og Kristiansand folkehøyskole på Dvergsnestangen. Det er også valg til nytt styre i presbyteriet og der stiller undertegnede til valg for neste treårsperiode.

Jeg håper dette var noe oppklarende på hvordan frikirka er bygd opp.

Sjekk gjerne frikirkas hjemmeside (frikirken.no) for mer info eller ta kontakt.

GEIR OVE BAKKEN

Menighetens KVINNEFORENING

I Menighetsnytt pleier vi i hvert nummer å presentere en virksomhetsgren i menigheten vår. Denne gangen vil vi presentere Kvinneforeningen.

Jeg tok turen innom Nelly Hagen for å få vite litt mer.

Hun har vært med i Menighetens Kvinneforening i rundt 60 år og er med i dagens styre som ellers består av Solveig Rysstad, Solveig Lunden og Agnes Urdal.

«Siden det er to kvinneforeninger, heter denne Menighetens Kvinneforening», forteller Nelly (Den andre er Misjonsforeningen). Foreningen er over 100 år gammel.

Rundt 12-14 damer i godt voksen alder møtes annenhver tirsdag i Frikirken «fra kl 16 - 17.30 presis, og så har vi alltid mannfolk til å tale - ellers blir det bare noe tust», ler Nelly. Ellers har alle med seg «niste-mat» og får en god prat over kaffen, sosialt og hyggelig! Sang og kollekt er også viktige poster på

programmet.

Gjennom årene er det samlet inn mye penger til menigheten, forteller hun videre.

De har bl.a. gitt penger til møbler til kirken, turer for konfirmandene, og de har mulighet til å gi stipend til ungdom som vil gå på bibel- eller folkehøyskole. Men dette har vært lite kjent - **så ungdom - om du tar et bibel/folkehøyskoleår i år, ta kontakt med en av pastorene slik at de kan videreformidle en søknad om stipend fra Kvinneforeningen.**

... «og skriv gjerne at vi ønsker nye medlemmer veldig velkommen»!

WENCHE NORDLI

Rapport fra VISJON 2019

”Visjon har blitt arrangert på Stavern folkehøyskole Fredtun siden 1982 og har hatt som mål å begeistre og fornye mennesker i alle aldre” – står det på hjemmesidene til Visjon. Vår familie har vært med de siste 10 årene, og vi opplever hvert år at Visjon leverer på sine mål.

I år var 119 av nesten 1100 deltakere fra Vennesla Frikirke - en flott gjeng som tok turen til Stavern. Ei uke var vi sammen på camping, møter, bibeltimer og på tunet med en burger eller to. Utpå kvelden samles gjengen mellom teltene godt innpakket i tepper og pledd. Praten går mens chips og sjokolade blir sendt forbi for ørtende gang. Man ser raskt hvilke chips som er populære, og hvilke som ikke var blant årets favoritter.

Temaet for årets Visjon var Rikelig. Det handlet om Bibelen og at Guds Ord skal få rikelig rom hos oss (Kol 3:16). Vi fikk høre om hvordan mennesker rundt om i verden hadde

påvirket landsbyer og fellesskap ved å lese Bibelen høyt sammen i fellesskap.

”La Kristi ord få rikelig rom hos dere! Undervis og rettleid hverandre med all visdom, syng salmer, viser og åndelige sanger til Gud av et takknemlig hjerte.” Kol 3:16.

Tusen takk til alle som ble med og gjorde årets Visjon til et fantastisk flott arrangement, og takk for alle som villig stilte opp på den ene dugnaden og brannvaktet etter den andre! Vennesla Frikirke ble omtalt som ”de som tok så mange dugnader”. Det vitner om at Guds Ord virker og bærer frukt!

Gleder meg til neste års Visjon, og håper vi får se alle og enda flere!

ROLF BJARNE ERIKSEN

Te bønnane:

Tur til Visjon

Lilly, Tomine og Haakon Granås har vært på Visjon i år. Vi tar en liten prat med dem om hva Visjon er.

Lilly sier Visjon er å være der og høre om Jesus, leke og sove i telt. Hun var på Eksperiment-gruppe, der la de egg i eddik og da blir det spretball.

Tomine er enig med Lilly. Visjon er telt, lavvo og husovernatting. Hun var på Aktivitets-gruppe og laget sin egen Pinata.

Når Haakon får spørsmålet om hva Visjon er, svare han kjapt: Lilly vet det! Han fant nå også ut på egen hånd at Visjon var å høre om Jesus og ha det koselig.

Tomine husker at de badet mye i sjøen og kjøpte is på brygga. Det var varmt. Når Haakon skal nevne noe gøy er det å få is og å treffe Jonn. Og høre på familien Li. Lilly forteller at familien Li, med blant annet fetter Fest Li, mor Herr Li og far Frede Li var sammen med dem på hvert møte. Og årets Visjonsang det var Daidalos Labyrint.

Til slutt må vi høre hva de tre mener er det beste med Jesus: Lilly sier at vi kan stole på han, han er der alltid når vi trenger å be til han.

Tomine nevner også at vi kan stole på Jesus, stole på at han

kommer igjen. Og at han passer på de som er syke, og kan gjøre de friske igjen.

Haakon var litt mer usikker på svaret her, men på spørsmålet om hva han tenker på når han tenker på Jesus, kommer svaret fort: «Å tru på han!»

Og det var vel det viktigste av alt.

Takk til Lilly 9 år,
Tomine 7 år og
Haakon 6 år.

SIGNELILL GRANÅS

Dama

på kontoret

Ei alltid smilende dame med en god latter og glimt i øyet, vi tar en prat med Elin på kontoret. Hun har holdt styr på det meste i kirka vår i flere år, men nå blir hun pensjonist.

Hvem er Elin, dama på hjørnekontoret med oversikt over mesteparten i kirka? Elin Gundersen, vennslajente som bor på Graslijordet. Gift med Roald, mor til tre og mormor til fire.

Hun har jobbet på kontoret i snart 13 år og har fulgt noen endringer i menighetslivet gjennom disse årene. Det er noen ting hun har bemerket seg mer enn andre. Hun trekker fram gudstjenesteteamene som en positiv endring. Det engasjerer mange, og det er noe å gjøre for alle som ønsker å være med. Kirkecaffen har også vært bra, tror menigheten har blitt litt flinkere til å se hverandre her, sier Elin. Det er lettere å slå av en prat rundt kaffebordet, enn om man sitter i kirkebenkene og bare ser nakken på hverandre.

Kirka har blitt bygget ut mens hun har jobbet her. Det har blitt ei kirke med god plass til alle virkegreinene og en samlet kontorfløy. Utbyggingen husker hun kunne by på litt småutfordringer, som da hennes kontor ble flyttet ned i spisesalen og hun en dag måtte dekkes med presenning for ikke å bli søkkvåt av vann som rant fra taket.

Hun tar jobben på største alvor, og bor slik til at hun ser bort til kirka. Hun kaster ofte et blikk bort en sen nattetime for å se at alt er i orden. På den måten har hun avverget både brann og innbrudd - trodde hun. Det viste seg at det var nylegging av tak og ei veldig sensitiv fotocelle på ei lampe bak kirka. Hun ler når hun tenker på dette.

Nå begynner pensjonisttilværelsen. Elin har ingen spesielle planer, bortsett fra å kunne tilbringe mer tid med familien. Det høres ut som en god plan.

Takk for praten, Elin, og takk for alt du har gjort og betydd for kirka og oss som går der.

Heldigvis blir hun fortsatt å se i kirka.

SIGNE LILL GRANÅS

Min tro

Da jeg fikk utfordringen om å dele min tro så måtte jeg jo det, for troen har betydd og betyr mye for meg. Troen har vel bare blitt mer og mer virkelig for meg. At Jesus lever og hører bønn vet jeg av erfaring. Det er ikke alltid jeg får det bønnesvaret jeg ønsker, men så opplever jeg at han er med meg igjennom vanskelighetene.

Jeg er så glad for at jeg kan leve mitt liv sammen med Jesus. Han er hos meg hver dag og det er ikke noe jeg må gjøre meg fortjent til. Det viktigste er at han døde på korset for meg, og jeg kan få tilgivelse for det gale jeg gjør eller sier. Det er bare av nåde jeg kan ha kontakt med Jesus. Jeg er så glad for at Jesus døde for min skyld, stod opp igjen og er hos sin far i himmelen. Og en dag henter han oss hjem til seg, og mens vi venter på ham, så er han hos oss med sin Hellige Ånd og virker i oss. Vi må gi ham tid og plass i våre liv!! Tenk å ha et evig liv i vente

sammen med Jesus, der det ikke er sykdom, savn eller smerte.

«Må håpets Gud fylle dere med all glede og fred i troen, så dere kan bli rike på håp ved Den hellige ånds kraft». Rom. 15,13.

MARLYN LITLESKARE

Gå og fortell

For ikke lenge siden leste jeg ei bok av Oddvar Søvik som var til ettertanke.

Boka heter «Gå og fortell» og er på mange måter ei håndbok i personlig vitnetjeneste. Den er skrevet for å hjelpe kristne til å nå dagens mennesker med evangeliet.

«Gå og fortell» er lettlest og inneholder massevis av tips og råd om hvordan en på en god måte kan snakke med ikke-kristne om tvil og tro. Den er verd å lese.

ODD ARILD NORDLI

Håps-treet

Anita Granås var for noen år siden på kurs i sjelesorg på Modum bad. I Olavskirken der så hun Håpstreet bli brukt. Hun kontaktet kunstneren, Annhild Tofte Haga, og vi var så heldige at hun laget et tre til vår kirke. Vi har fått Anita til å fortelle litt om Håps-treet som står på bønnerommet:

Kunstneren ønsker at treet skal bli til en velsignelse for menigheten. Hun tenker på alle som kjemper i livet, med håp, fortvilelse og smerte. Treet kan være et sted å finne håp eller våge å håpe.

Eller bare våge å kjenne på håpløsheten og la den henge på treet.

Håpstreet er et symbol for vekst, muligheter, fremtid og HÅP. De knuste glassbitene er et uttrykk for det som er knust og ødelagt i livet, som for eksempel brutte relasjoner oss mennesker imellom, drømmer som ble knust, sykdom som rammer osv. Du kan feste en glassbit til Håpstreet som en bønn til Gud om å få nytt mot. Håp om godt liv også for det som er knust.

Håpstreet står i kirkesalen eller på bønnerommet. Når treet er fullt av glassbiter blir de tatt ned og det blir bedt for omstendighetene de representerer. Vi trenger å legge livene

våre i Guds hender når ting går i stykker. Når vi mister fotfestet trenger vi å legge det i Guds hender. Heldigvis slipper ikke Gud taket!

På Håpstreet er det KNUSTE GLASSBITER - symboler for det ødelagte i livet.

Håpstreet er EN KAOSBUSK - symbol på det kaotiske livet.

Håpstreet er et LIVSTRE - et symbol for vekst, muligheter, fremtid og håp.

Hvis du vil, kan du ta en knust glassbit i skåla ved foten av treet. Let gjerne etter en glassbit med form og farge som best uttrykker det smertefulle i livet ditt. Forsyn deg med ståltråd fra kaosbusken. Du kan sette glassbit og ståltråd sammen og feste det til Håpstreet som en bønn om liv og vekst.

Gud, du er sannhet og barmhjertighet.

Du ønsker at jeg skal leve og blomstre.

La ikke det som er knust ødelegges mer.

Fyll meg med verdighet, mot og håp!

Jon Østby har laget kort med Håpstreet som motiv

Misjonshilsen

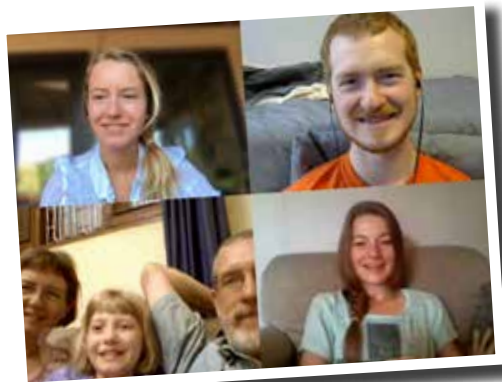
Her i Mosambik nærmer det seg raskt vår. Vinteren er på hell, og det betyr at vi legger vekk teppene i sengene og bare bruker laken som «dyne». En tekniker var nettopp her for å gjøre rene og fikse våre Air Conditioners i påvente av varme dager og netter. Da setter vi temperaturen i soverommet på 27C, og vi sover godt.

De siste par månedene har vært strie for Dave med de fleste av våre kollegaer bortreist. Av våre seks team-familier var det bare oss her mesteparten av august. Nesten alt av det administrative og praktiske falt derfor på Dave. Han var den eneste piloten. Noen dager lurte vi på om det kom til å gå.

Vi var veldig takknemlige for at et eldre ektepar, som var her noen måneder tidligere i år, kom tilbake i begynnelsen av august for å hjelpe oss med vedlikehold av flyene og diverse. De blir til midten av oktober.

Skoleåret var slutt etter den første uka i august, og Annie hadde fire uker med ferie før hun begynner i 4. klasse den 9. september. Hun både gledet og gruet seg; hun gledet seg til å være sammen med klassen igjen, men hun gruet seg noe for å få en ny klasselærer. Hun må også stå opp tidlig, kl. 5:30, for å rekke bussen klokka 6:30. Skolen starter kl. 8:00 og går til kl. 14. Hun er hjemme igjen kl. 15:30. Det blir lange dager, men hun er vant til det nå.

Nylig hadde Dave et flypoppdrag til Gurue. Han hadde med seg to passasjerer, en gutt fra Zimbabwe på 9 år, og en voksen som var med ham. Guttens far hadde vært involvert i ei trafikkulykke der en mann ble drept, og faren, som var sjåføren i ulykkesbilen, var satt i fengsel. Familien ville ha gutten tilbake til Gurue så de kunne være samlet. Det var noe turbulens denne dagen. Guttens satt og spilte et videospill da Dave kikket bakover for å se hvordan det gikk med ham. Akkurat da ble det noe ekstra turbulent, og gutten kikket forskrekket opp fra spillet med store øyne! Dave smilte og ga ham tommelen i været, og gutten gikk rett tilbake til spillet sitt.

For et par måneder siden informerte vi via Finn Solberg om pengene som var blitt tatt fra bankkontoene til MAF (eller Ambassador Aviation, som er navnet vårt i Mosambik). Takk for all forbønn for denne situasjonen! Advokaten sier han jobber fortsatt med saken. Vi synes det går veldig sent, men vi har ikke annet valg enn å bare vente.

Det er planlagt presidentvalg 15. oktober, og valgkampanjen har begynt. Fredsavtalen som ble innført på begynnelsen av 90-årene holdt ikke, og opposisjonspartiet har til tider utført små militæroparasjoner mot lokalfolk og statsorganer. En ny avtale ble signert for kort tid siden, og meningen er at alle soldatene fra opposisjonspartiet skal gi fra seg våpnene og få jobber i politiet og det nasjonale militærsystemet. En fraksjon innen opposisjonspartiet nekter dette og truer med krig om det blir valg i oktober.

Midt i overganger, utfordringer og vanskeligheter kan vi ha fred. Dette arbeidet er Guds arbeid. Vi har sett i tidligere år hvordan Gud har grepet inn og holdt liv i det når vi selv ikke så noen utvei. Det er som bølger, det går opp og ned. Akkurat nå er vi litt langt nede i en bølgedal, men vi har håp om at det går oppover om ikke så lenge.

Tusen takk for all forbønn for oss! Vi trenger det og setter pris på det!

**MASSE HILSEN FRA GERD OLAUG OG DAVE LEPOIDEVIN
- OG ANNIE (9 1/2 ÅR)**

I går, i dag,

i morgen

Første gang jeg deltok i ei bibelgruppe var jeg vel 13-14 år. Jeg hadde begynt på Junior i Frikirka i en alder av tolv, og nå satt vi hjemme hos Sigmund Jortveit

i Nesane, en flokk villstyrige tenåringer på terskelen til et selvstendig voksenliv.

Sigmund og Jonny Løyning forsøkte etter beste evne å lære oss kristentroens hemmeligheter med bruk av Bibelens mange fortellinger, og ikke minst Paulus sine formaninger.

Jeg kan ennå huske den respekt vi følte overfor disse, i våre øyne, steingamle mennene, som vi forventet hadde svar på alle våre spørsmål, ja de spørsmålene vi turte stille da, det lå jo alltid noe der som vi ikke våget å ta opp.

Jeg har bare gode minner fra disse samlingene. De «gamle» menn ville oss bare vel, og hadde en ekte omsorg og interesse for rebellene, med begynnende langt hår og beat-musikk i rytmefoten. De lærte oss med tålmodighet om nåden i Jesus Kristus, og om synden som henger så fast ved oss, og behovet for frelse, om døden på korset for vår skyld, og om de mange farene som truet der ute i verden.

Så sitter jeg da her, som gruppeleder på Alpha-kurset, med en gjeng unge mennesker, riktignok mer voksne enn jeg selv var den gangen, men jeg er jo blitt 64, og sikkert mye eldre enn både Jonny og Sigmund var. Hva tenker de, disse unge, hva

slags fossil er det de har fått på gruppa si? Har jeg fortsatt et språk og en tanke som kan berøre unge mennesker i dag?

Samtalene kommer heldigvis i gang, og vi snakker utrolig nok om mye av det samme som for 50 år siden, selv om mangt og meget også er forandret. Jeg tenker her på Sigrid Undset, vår Nobelprisvinner i litteratur, som en gang sa følgende:

«Ti sed og skikk forandres meget, alt som tiderne lider og menneskenes tro forandres, og de tenker annerledes om mange ting. Men menneskenes hjerter forandres aldeles intet i alle dager.»

Så flott det er å snakke sammen og med hverandre, ikke bare til hverandre. Fortsatt stiller vi de grunnleggende spørsmål, hvem er vi, hvor kommer vi fra og hvor går vi hen?

Hvem var denne Jesus, eller kanskje mer teologisk riktig, hvem er han? Vi har nettopp hørt for en millionte gang at han sto opp fra de døde tredje dag, og viste seg for til sammen mer enn 500 mennesker. At skriftene som forteller denne historien er troverdige, og at de har noe å si til oss i vår tid. Hva gjør vi så med det? Angår det oss?

Så heldig jeg er som får delta i denne samtalen, med mennesker som vokser opp i en helt annen tid enn min. Jeg vil lytte til de unges stemmer og høre hva de tenker og erfarer i sine liv i dag. Så drister jeg meg til å tenke at jeg selv ikke er helt utgått på dato, men fortsatt har noe å si om levd liv og erfaringer.

JOHN TERJE RUENES

Amsatte og ledere

i Vennesla Frikirke

ANSATTE

Tor Michal Kinn, pastor/daglig leder
tlf 936 57 800

Geir Ove Bakken, pastor, tlf 957 81 005

Thomas Fagervik, musikkmedarbeider
tlf 977 58 100

Elisa Heiseldal, omsorgsmedarbeider
tlf 991 63 008

Elin Gundersen, kontormedarbeider
tlf 905 35 510

Ingar L. Alheim, vaktmester
tlf 901 93 323

Patryscja Jocz, renholder
tlf 405 81 460
Rafal Jocz (vikar for Patrycja)

ELDSTERÅD

Kristin R. Lie (leder), tlf 911 61 563
Harald Lunden (nestformann)
Tor Michal Kinn (pastor/daglig leder)
Geir Ove Bakken (pastor)
Rolf Bjarne Eriksen
Kjetil Løyning

DIAKONRÅDETS MEDLEMMER

Kåre Eikeland
Terje Kirkebø
Frode Vetrhus
Elin Førde
Liv Tone Morken
Inger Bente Sund
Monica Jortveit
Kjetil Urdal
Torstein Jortveit
Benthe Løyning
Ole Louis Lilløy
Marthe Harket

Leder: Marthe Harket, tlf. 975 06 200
martheharket@gmail.com

Kontaktpersoner ansvarsområder:

Bygg: Kåre Eikeland, tlf. 916 14 799
kare@bmskilt.no

Økonomi: Torstein Jortveit, tlf. 913 10 787
torstein@hunsfosbygg.no

Omsorg/ praktisk tilrettelegging:
Liv Tone Morken, tlf. 481 01 538
livtonemo@gmail.com

**Veldig flott om kontoret/andre bruker
de ulike kontaktpersonene.**

**Dette for å lette arbeidet for leder og
man slipper å gå via unøwendige ledd.**

MENIGHETENS KASSERER

Ellen Lunden

KONTORET ER ÅPENT

kl 10 - 12 tirsdag - torsdag

REDAKSJONSKOMITÉ MENIGHETSNYTT

Kjetil Løyning, tlf 934 82 215,
kjetil.loyning@gmail.com

Wenche Nordli, tlf 951 76 768,
wenche.nordli@gmail.com

Odd Arild Nordli, tlf 982 93 767,
oanordli@gmail.com

Signelill Granås, tlf 99105830
sigranas@online.no

Grafisk: eplehagen.no

MENIGHETSPROTOKOLLEN

Nye medlemmer m/stemmerett:

Sam Tiith

Døde:

Julian Didriksen (Karl Oskar Wennerberg)
Født 09.04.1947, død 21.06.2019
begr. 27.06.2019

Vigsel:

25.05.2019: Marie Kostøl Froland og Jonas
Nordhagen

Litt av hvert...

OPPDATERING AV DATASYSTEMET

I august ble det nye kirkeboksystemet innført i Frikirken, og det ser svært lovende ut! Det er et profesjonelt medlemssystem og en elektronisk kirkebok, bygget på et velfungerende kundeoppfølgingsystem, med de verktøyene som da følger med.

Det betyr at vi enklere kan sende ut meldinger til medlemmer og ulike grupper og lag, på en enkel måte, både på sms og e-post. I tillegg kan vi enklere hente ut interessant statistikk, som alders- og kjønnsfordeling i menigheten. Det er nyttig informasjon for lederskapet.

For å kunne benytte de nye verktøyet til fulle, er vi selvsagt avhengige av å ha informasjon om medlemmassen registrert inn i systemet. Tidligere var ikke telefonnummer og e-postadresser interessant å registrere, så vi har ikke denne grunnleggende informasjonen på mer enn noen få personer i systemet!

Derfor ber vi ALLE som leser dette, og som går i Vennesla frikirke, om å sende oss navn, adresse og mobilnummer. Har du en e-postadresse du benytter, ønsker vi gjerne også den.

Det er flere måter å sende oss informasjonen.

Alternativ 1: E-post eller nettsiden

Til post@venneslafrikirke.no eller fyll ut skjemaet på <https://venneslafrikirke.no/medlem/>.

Alternativ 2: Ringe eller sende sms

SMS: 991 63 008 (Elisa)

Ring: 38 15 62 27 (betjent i kontortiden)

Alternativ 3: Penn og papir

Skriv informasjonen på et ark og legg det i postkassen utenfor Frikirkens inngangsparti. Skriv tydelig, løkkeskrift kan være vanskelig å tyde.

Hvordan vi behandler informasjonen kan du lese om på <https://venneslafrikirke.no/personvern/>.

Høydepunkter i høstens program

10.11	Ole Lilleheim fra Åpne dører taler nå en Gudstjeneste
20.10	Bluesgudstjeneste med Harald Eikeland og band
02.11	Misjonsmesse

Onsdagsmiddager - servering fra kl 16.30-17.30.

Alle er velkommen til middag følgende datoer i høst: 18.09, 16.10, 13.11.

Endringer i ”åpningstidene” for betjent bønnekapell.

Hver første tirsdag er bønnekapellet vårt betjent mellom kl. 18 og 19.

Da er Elisa Heiseldal, Anita Granås, Ellen Myrvold og Kristin Lie til stede, og du er hjertelig velkommen til forbønn!